

Sygn. akt III KK 12/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie P. Ż. ukaranego za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w

w dniu 26 lutego 2014 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B. z dnia 11 czerwca 2013r.,

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 10 k.p.w. umarza postępowanie;
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem nakazowym z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. VII W .../13, uznał obwinionego P. Ż. za winnego tego, że w dniu 16 maja 2013 r. około godz. 13:25 w G., w sklepie B., dokonał kradzieży jednego litra wódki Soplica wartości 37,49 zł na szkodę sklepu B. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 20 k.w. w zw. z art. 21 § 1 k.w. wymierzył mu karę miesiąca

ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin. Na podstawie art. 119 § 4 k.w. orzekł wobec obwinionego obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia, tj. kwoty 37,49 zł na rzecz pokrzywdzonego sklepu. Zwolnił obwinionego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok nakazowy nie został zaskarżony przez strony.

Od tego wyroku kasację na korzyść ukaranego wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 8 k.w. i art. 1 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r., Nr 33, poz. 178 z późn. zm.), polegające na ukaraniu P. Ż. za czyn z art. 119 § 1 k.w. na zasadach przewidzianych w Kodeksie wykroczeń, mimo że w czasie popełnienia przypisanego czynu obwiniony nie miał ukończonych 17 lat. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna co do postawionego w niej zarzutu rażącego naruszenia przepisów art. 8 k.w. i art. 1 § 1 pkt 2 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich. Pozwala to na jej uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. Zauważyć jednak należy, że w kasacji brakuje wskazania skutków procesowych związanych z zarzucanym uchybieniem, co w konsekwencji doprowadziło do sformułowania nietrafnego wniosku kasacyjnego. W pierwszej kolejności trzeba odnieść się do kwestii związanej z art. 8 k.w. Przepis ten stanowi, że na zasadach określonych w Kodeksie wykroczeń odpowiada ten, kto popełnia czyn zabroniony po ukończeniu lat 17. Sąd Rejonowy ustalił, że obwiniony P. Ż. urodził się w dniu 20 maja 1996 r. Natomiast przypisany mu czyn popełnił w dniu 16 maja 2013 r. Z powyższych danych jednoznacznie więc wynika, że w dacie czynu P. Ż. nie miał ukończonych 17 lat. Tym samym popełniony przez niego czyn nie stanowi wykroczenia z uwagi na okoliczność wyłączającą winę (nieletniość). P. Ż. nie może więc ponieść odpowiedzialności za wykroczenie (art. 1 § 2 k.w.). Skutkiem procesowym zaistnienia tej okoliczności jest niedopuszczalność

orzekania w przedmiocie odpowiedzialności za wykroczenie. Natomiast czyn P. Ż. jako osoby nieletniej może stanowić przedmiot odrębnego postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1983 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (art. 1 § 1 pkt 2 i § 2 pkt 1 i pkt 2b tej ustawy).

W takim układzie procesowym należy uznać, że w rozumieniu art. 5 § 1 pkt 10 k.p.w. zachodzi inna okoliczność wyłączająca z mocy ustawy, tj. ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, orzekanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Ta zaś okoliczność powoduje, że wszczęte postępowanie podlega umorzeniu. Dlatego też wniosek kasacyjny o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania nie jest trafny. Zaistnienie ujemnej przesłanki procesowej uniemożliwia bowiem ponowne rozpoznanie sprawy w postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Z tych też względów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 10 k.p.w. umorzył postępowanie, zaś w oparciu o art. 118 § 2 k.p.w. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.